

ложение той може да бжде здравъ, разуменъ човѣкъ. Отъ духовния човѣкъ се изисква пълненъ вътрешенъ миръ. Не е простено на духовния човѣкъ да казва, че не може да направи това или онова. Той не трѣбва да казва, запримѣръ, че не може да се откаже отъ месото, ако е месоядецъ. Впрочемъ, азъ не съмъ за това, да се отказва човѣкъ отъ месото, или отъ вегетарианската храна. Азъ подържамъ, че човѣкъ трѣбва да знае закона за превръщането на материята отъ по-низко въ по-високо състояние. Ако нѣкой е месоядецъ, той трѣбва да превръща материята на месото въ по-високо състояние; ако е вегетарианецъ, той трѣбва да превръща материята на растителната храна въ по-високо състояние. И вегетарианцитѣ още не сж разрешили въпроса за храненето. Колко години, запримѣръ, живѣятъ вегетарианцитѣ? Тѣ живѣятъ малко повече отъ месоядцитѣ, но не сж дошли още до безсмъртието. Тогава, какъ ще си обясните дългия животъ на шарана? Споредъ нѣкои данни, шаранътъ може да живѣе и до 400 години даже, безъ да е вегетарианецъ.

Сега, като говоря за растителната храна, азъ имамъ предъ видъ онова възвишено състояние, което тази храна може да даде на човѣка. Следователно, подъ растителна храна се разбира онази, която може да даде на човѣка такова разположение на духа, че презъ цѣлия день той да бжде доволенъ, както отъ храната, така и отъ всичко, което му се е случило. Тази храна трѣбва да развива въ човѣка такава мощъ и сила, такива възвишени състояния, които да го каратъ да слави Бога и да Му благодари за силитѣ, за здравето, съ които разполага, за да бжде добъръ работникъ на Божествената нива. Храната, която употребяваме, трѣбва да бжде връзка между Бога и насъ, както между разумнитѣ същества и насъ. Важно е, когато човѣкъ се храни, винаги да благодари на Бога. Казвате: По колко пжти на день трѣбва да се храни човѣкъ? — По колкото пжти иска. Човѣкъ може да се храни и по три, и по петъ, и по десетъ пжти на день, но винаги да отправя мисълта си къмъ Бога и да благодари за храната, която Му е далъ. — Ами много работа ще се отвори около яденето. — Който се храни по този начинъ, той самъ трѣбва да си приготвя яденето, да не бжде въ тежестъ на другитѣ. Съвременнитѣ учени разискватъ върху въпроса, по колко пжти да се яде на день: едни подържатъ, че трѣбва да се яде по единъ пжтъ на день, други — по два пжти, трети — по три пжти и т. н. По